PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Camera Deputaților **Senatul**

Codul dezvoltării şi utilizării tehnologiilor informației

Titlul I. Dispoziții generale

Art. 1.

(1) Prezentul Cod stabileşte norme privind cadrul corespunzător realizării şi utilizării tehnologiilor informației, principiile şi măsurile de asigurare a libertății informației şi a protecției persoanelor fizice față de prelucrarea datelor cu caracter personal, determină atribuțiile, drepturile şi răspunderile persoanelor fizice şi juridice care desfăşoară asemenea activități.

(2) Codul urmăreşte punerea în valoare a posibilităților şi a avantajelor pe care tehnologiile informației le oferă pentru dezvoltarea economico-socială şi în general a relațiilor inter-umane, asigurând coerența, calitatea şi operativitatea informației, eliminarea confuziilor precum şi baza informațională pentru analize şi decizii, fără a se aduce însă atingere securității şi confidențialității datelor.

Art. 2.

Termenii de specialitate, în accepțiunea prezentului Cod, sunt definiți în Anexă, care face parte integrantă din acesta.

Art. 3.

Libertatea informației este recunoscută, garantată şi apărată conform legislației țării şi tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 4.

(1) Prevederile prezentului Cod se aplică în mod egal şi nediscriminatoriu persoanelor fizice şi juridice, implicate sau nu în realizarea şi utilizarea tehnologiilor informației.

(2) Prevederile prezentului Cod instituie şi respectiv dezvoltă principiul libertății şi responsabilității informației, al protecției persoanei, securității datelor, al credibilității în tehnologiile informației, precum şi cel al transparenței şi al accesului la informație în scopul realizării societății globale a informației prin integrarea şi compatibilizarea sistemelor informatice cu cele tradiționale, în concordanță cu normele internaționale şi tendințele mondiale în domeniu.

(3) Activitățile bazate pe utilizarea tehnologiilor informației se desfăşoară numai în cadrul legalității şi în limita mijloacelor oneste şi loiale de obținere şi verificare a datelor. Persoanele fizice şi juridice implicate în aceste activități sunt obligate să respecte şi să asigure legalitatea privind deținerea resurselor informaționale precum şi colectarea, prelucrarea, utilizarea şi difuzarea informației.

Art. 5.

Statul susține procesul de informatizare a societății şi evoluția ei către o *societate bazată pe informație*, denumită în continuare *societatea informației*, cu respectarea prezentului Cod, a celorlalte acte normative şi a principiilor general recunoscute, inclusiv prin actele internaționale la care România este parte.

Art. 6.

(1) Informatizarea este considerată un obiectiv strategic de prim ordin, suport al reformei societății românești şi beneficiază de sprijin financiar şi organizatoric din partea statului.

(2) Statul sprijină, în condițiile legii, participarea operatorilor economici privați la competiția pentru realizarea informatizării, dezvoltarea industriei naționale de tehnologii ale informației, cu precădere a industriei de software, precum și colaborarea internațională în acest domeniu.

Art. 7.

Prezentul Cod se completează cu dispozițiile corespunzătoare din reglementările internaționale sau comunitare în materie de drepturi ale omului, la care România este parte.

Titlul II. Libertatea informației

Art. 8.

(1) Circulația datelor informatice pe teritoriul României este liberă în limitele legii, pentru participanții la traficul informatic ca titulari independenți sau conectați la rețele sau sisteme informatice.

(2) Fluxurile și traficurile transfrontiere ale datelor supuse unei prelucrări automatizate sau a celor colectate în vederea unei asemenea prelucrări, sunt permise dacă nu aduc atingere drepturilor omului, libertăților și îndatoririlor cetățenești, secretului sau confidențialității cerute de apărarea ordinii de drept, ordinii publice și siguranței naționale.

Art. 9.

Pentru apărarea drepturilor și libertăților omului persoanele fizice și juridice care beneficiază de produse sau servicii informatice sunt obligate:

a) să se asigure că aceste produse sau servicii nu sunt de natură să afecteze drepturile omului și libertățile individuale, luând măsurile corespunzătoare;

b) să-și asume răspunderea pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la lit. a);

c) să desdăuneze pe cei lezați prin nerespectarea obligațiilor prevăzute la lit. a).

Art. 10.

(1) Orice informații sau date publice ori publicabile, de orice natură și în orice domeniu, pot fi deținute și prelucrate liber, fără restricții și fără obligații de natură morală sau materială din partea titularilor de date, în cadrul obiectului lor de activitate, cu excepțiile prevăzute la alin. 2.

(2) Sunt considerate informații de categorie specială și nu pot face obiectul deținerii și prelucrării decât în condițiile legii:

a) datele cu caracter personal privind originea rasială sau etnică, opțiunile politice, convingerile religioase sau alte convingeri, datele referitoare la sănătate sau viața sexuală a persoanei, datele despre relațiile private de familie și personale, precum și cele referitoare la condamnările penale;

b) informațiile și datele confidențiale sau secrete ce privesc apărarea națională și ordinea de drept a statului și societății.

Art. 11.

(1) Deținerea de echipamente, programe și date precum și efectuarea de prelucrări informatice asupra programelor și datelor, cu obținerea unor produse și servicii informatice pentru uzul propriu, sunt libere, în condițiile legii.

(2) Activitățile prevăzute la alin. 1, în măsura în care ies din sfera activităților proprii prin acces la baze de date ale altor titulari, se efectuează conform dispozițiilor legale.

Art. 12.

(1) Atât la sursă cât și la receptor, respectiv transportator, datele aflate în trafic prin orice mijloace tehnice și/sau suporturi materiale se bucură, din punct de vedere juridic, de aceeași protecție cu cea asigurată prin dispozițiile legale privind secretul corespondenței și convorbirilor telefonice.

(2) Pentru justificarea legalității activității lui, transportatorul este autorizat să înregistreze mesajele transmise și/sau primite, pe timp limitat, sau alte informații necesare atestării serviciului prestat, dacă tehnologia folosită o impune.

Titlul III. Protecția și securitatea datelor

Capitolul. 1.Securitatea datelor

Art. 13.

(1) Asigurarea securității informațiilor este obligatorie pentru protecția vieții private, a secretului afacerilor și tranzacțiilor, a proprietății intelectuale și a ordinii de drept.

(2) Asigurarea securității informațiilor în cadrul sistemelor informatice se realizează prin protecția informațiilor stocate, prelucrate sau transmise sub formă electronică împotriva riscurilor de pierdere, distrugere sau alterare precum și împotriva folosirii sau divulgării neautorizate, în mod accidental sau deliberat.

(3) Pentru a asigura securitatea informațiilor, titularii sistemelor informatice sunt obligați să utilizeze infrastructuri de comunicații, sisteme de operare și de gestiune a bazelor de date, proceduri administrative și orice alte mijloace necesare atingerii acestui scop – toate prevăzute cu măsuri adecvate de securitate.

Art. 14.

Instituțiile administrației publice care au cules informația au obligația să o furnizeze, la cerere, gratuit, celorlalte instituții ale administrației publice, dacă acestea sunt abilitate legal de a deține, prelucra sau folosi informația solicitată.

Art. 15.

Persoanele fizice și juridice au drept de acces, la cerere, la date publice agregate precum și la metodologia de definire a indicatorilor utilizați în culegerea și prelucrarea informației publice, a clasificărilor și nomenclatoarelor, astfel încât să se asigure confidențialitatea datelor utilizate, cu excepția acelora care aduc atingere siguranței naționale și ordinii publice. Pentru protecția datelor informatice, aceste drepturi se exercită conform unor proceduri stabilite prin acte normative. Persoana fizică sau juridică căreia i se refuză accesul se poate adresa Autorității Române pentru Informatică.

Art. 16.

Armata și celelalte componente ale sistemului național de apărare aplică un regim special de securitate a informațiilor, potrivit reglementărilor proprii.

Capitolul. 2. Responsabilii pentru calitatea și securitatea datelor

Art. 17.

Bazele de date, indiferent că ele sunt ținute pentru păstrare și consultare internă sau că formează obiectul unor date și informații transmise unor terți, inclusiv pe cale neinformatică, se organizează cu respectarea responsabilității depline pentru calitatea și securitatea datelor ce le conțin.

Art. 18.

(1) La toate bazele de date din domeniul public se numește câte un responsabil pentru prelucrarea datelor.

(2) Responsabilul pentru prelucrarea datelor este obligat:

a) să asigure respectarea cerințelor prevăzute de lege pentru funcționarea bazei de date;

b) să asigure datelor pe care le stochează, prelucrează și/sau difuzează îndeplinirea cerințelor de acuratețe, integritate și secret sau confidențialitate pe care acestea le implică potrivit legii;

c) să instituie în activitatea de administrare a bazei de date un regim de conștiinciozitate, seriozitate și solicitudine în îndeplinirea sarcinilor ce le revin;

d) să reprezinte titularul bazei de date față de Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației și Autoritatea Română pentru Informatică, față de împuterniciții acestora, față de instanțele de judecată precum și față de terți.

Art. 19.

(1) Se numesc responsabili de rețele informatice:

a) la toate rețelele informatice publice, private sau cu caracter mixt;

b) la toate rețelele de comunicații si telecomunicații care, pe baza dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, sunt implicate în transportul semnalelor ce reprezintă date informatice - brute sau prelucrate, în clar sau criptate, simple sau organizate în informații sau pachete de informații.

(2) Responsabilul de rețea informatică este obligat:

a) să asigure securitatea rețelei;

b) să asigure integritatea funcționării rețelei;

c) să asigure satisfacerea cerințelor prevăzute de lege pentru funcționarea rețelei informatice;

d) să instituie în activitatea de administrare a rețelei un regim de profesionalism;

e) să reprezinte titularul rețelei informatice față de Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației și Autoritatea Română pentru Informatică, față de împuterniciții acestora, față de instanțele de judecată precum și față de terți.

Art. 20.

Responsabilii pentru prelucrarea datelor și responsabilii de rețele informatice au și următoarele obligații:

a) să ia măsuri tehnice și organizatorice adecvate, necesare protecției datelor împotriva distrugerii accidentale sau neautorizate, pierderii accidentale cât și împotriva alterării sau accesului neautorizat; el trebuie să asigure un echilibru între costul măsurilor de securitate, natura datelor, tipul de prelucrare și riscurile potențiale;

b) să ia măsuri speciale de protecție în cazul în care datele pot fi consultate prin acces direct la rețele informatice;

c) să prevadă în subcontractele de prelucrare clauze explicite privind securitatea datelor și a prelucrărilor;

d) să formeze, să instruiască și să controleze personalul pe care îl are în subordine și care, în cadrul obligațiilor de serviciu are acces la informații, astfel încât acesta să le asigure confidențialitatea; comunicarea informațiilor către terți se va face numai cu acordul expres al responsabilului de prelucrare în condițiile legii;

e) să nu permită citirea, modificarea sau distrugerea informațiilor; să nu divulge identitatea acoperită prin pseudonime sau anonimat, decât autorităților abilitate prin lege.

Art. 21.

(1) Responsabilii pentru prelucrarea datelor și responsabilii de rețele informatice sunt numiți de titularii bazelor de date și/sau rețelelor informatice și răspund în fața acestora.

(2) Funcțiile de responsabil de rețea și responsabil de prelucrare a datelor, pentru domeniul public, sunt deținute de către funcționari publici.

Art. 22.

Responsabilii pentru prelucrarea datelor și responsabilii de rețele informatice, în exercitarea atribuțiilor ce le revin potrivit prezentului Cod, răspund, inclusiv moral, indiferent de condițiile particulare, de avizele primite, subcontractele de prelucrare încheiate cu terți sau în orice altă situație în care ar putea să li se diminueze responsabilitatea.

Titlul IV. Protecția persoanelor fizice față de prelucrarea datelor cu caracter personal

Capitolul. 1. Obiectul protecției și domeniul de aplicare

Art. 23.

Codul de față înscrie ca scop primordial protejarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice, în special a vieții lor private și a dreptului la imagine, în raport cu prelucrarea datelor cu caracter personal, în contextul dezvoltării tehnologiilor informației și accentuării cooperării internaționale.

Art. 24.

(1) Dispozițiile prezentului titlu se aplică prelucrării automatizate în totalitate sau parțial, precum și prelucrării neautomatizate a datelor cu caracter personal, din sectorul public și privat, cu excepția prelucrărilor efectuate de către o persoană fizică pentru exercitarea unor activități cu caracter strict privat și personal.

(2) Pentru nerespectarea prevederilor prezentului titlu în cazul prelucrărilor neautomatizate, răspunderea revine titularilor arhivelor și registrelor neautomatizate, prin conducătorii lor și prin personalul de execuție implicat.

Capitolul. 2. Calitatea datelor și legalitatea prelucrărilor

Art. 25.

Datele cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări trebuie să fie:

a) prelucrate loial și licit;
b) colectate pentru scopuri determinate, explicite și legitime și utilizate în conformitate cu aceste scopuri;
c) adecvate și strict necesare în raport cu scopul pentru care sunt colectate și prelucrate ulterior;
d) exacte și dacă este necesar actualizate; datele inexacte sau incomplete trebuie să fie șterse sau rectificate;
e) stocate sub o formă care să permită identificarea persoanelor în cauză numai pentru o durată care să nu depășească pe cea necesară scopului pentru care ele au fost colectate sau pentru care ele sunt tratate ulterior; la expirarea acestei perioade datele trebuie să fie șterse sau distruse.

Art. 26.

Prelucrarea datelor cu caracter personal este legală dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) persoana în cauză și-a dat consimțământul;
b) se realizează în cadrul unui contract, încheiat cu persoana în cauză, referitor la datele sale personale sau în cadrul unui acord similar ori dacă cererea persoanei în cauză este necesară realizării unui astfel de contract sau acord;
c) este necesară protejării unui interes vital al persoanei în cauză;
d) este efectuată în temeiul unei dispoziții normative sau face obiectul unei decizii prealabile a Autorității Române pentru Informatică emise cu respectarea dispozițiilor prezentului Cod;
e) este necesară pentru executarea unei obligații legale sau a unei activități de interes public;
f) este necesară pentru prevenirea unui pericol public iminent sau unui pericol care amenință drepturile unei alte persoane.

Art. 27.

(1) Prelucrarea informațiilor din categoria prevăzută la art. 10 alin. 1 lit. a) este interzisă cu excepția următoarelor cazuri:

a) persoana în cauză și-a dat în mod explicit consimțământul pentru o astfel de prelucrare; sau
b) persoana în cauză se află în incapacitate fizică sau juridică de a-și da consimțământul iar prelucrarea este necesară apărării intereselor sale vitale; sau

c) prelucrarea este efectuată în cadrul activităților legitime şi cu asigurarea garanțiilor corespunzătoare de către o fundație, o asociație sau orice alt organism fără scop lucrativ şi cu finalitate politică, filosofică, religioasă sau sindicală, cu condiția ca prelucrarea să se raporteze numai la membrii sau la persoanele cu care un astfel de organism întreține contacte curente legate de finalitatea acesteia; sau

d) prelucrarea se bazează pe date făcute publice de catre persoana în cauză sau este necesară pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță.

(2) Prevederile alin. 1 nu se aplică în cazul în care prelucrarea datelor este necesară pentru scopuri din domeniul medicinii preventive, al diagnozelor medicale, al terapiei medicale, cu condiția ca prelucrarea să fie efectuată de către o persoană ținută prin secret profesional.

(3) Datele referitoare la condamnări sau urmăriri penale sau la apărarea națională şi a ordinii de drept, precum şi datele referitoare la sancțiuni administrative sau la sentințe civile nu pot fi prelucrate decât sub controlul autorităților publice abilitate prin lege.

Art. 28.

Orice identificator al persoanei fizice, cu aplicabilitate generală, nu poate fi folosit decât cu avizul Autorității Române pentru Informatică, care va fixa şi condițiile de utilizare.

Art. 29.

Responsabilul pentru prelucrarea datelor cu caracter personal are şi următoarele obligații exprese:

a) să notifice în prealabil, Autorității Române pentru Informatică, respectând formalitățile stabilite, orice prelucrare de date care intră în domeniul de aplicare al prezentului titlu;

b) să respecte avizul primit de la Autoritatea Română pentru Informatică pentru situațiile prevăzute la art. 32 alin. 2 şi să furnizeze informații suplimentare dacă i se solicită;

c) să asigure respectarea drepturilor persoanei fizice în cauză în conformitate cu prevederile prezentului Cod.

Art. 30.

Transferul datelor cu caracter personal către alte țări poate avea loc numai dacă acestea asigură un nivel de protecție cel puțin echivalent prezentului Cod. Pentru aceste activități este obligatoriu avizul Autorității Române pentru Informatică.

Capitolul. 3. Notificarea

Art. 31.

(1) Activitățile de prelucrare de date cu caracter personal trebuie să fie notificate Autorității Române pentru Informatică, înainte de începerea operației. Notificarea trebuie să conțină:

a) numele şi adresa responsabilului pentru prelucrarea datelor;

b) scopurile, şi dacă este cazul, nominalizarea prelucrării;

c) categoriile de date înregistrate şi/sau prelucrate;

d) categoriile de terți autorizate să li se comunice datele;

e) baza legală a prelucrării;

f) data notificării;

g) transferurile de date destinate altor țări;

h) procedurile prevăzute pentru asigurarea securității datelor.

(2) În funcție de natura prelucrării, Autoritatea Română pentru Informatică poate să solicite şi alte informații decât cele menționate la alin. 1.

(3) Orice schimbare care afectează informațiile prevăzute la alin. 1 şi 2 trebuie să fie notificată înainte de punerea sa în funcțiune.

Art. 32.

(1) Dacă, în baza notificării, Autoritatea Română pentru Informatică consideră că prelucrările prezintă riscuri de afectare a drepturilor şi libertăţilor persoanelor fizice în cauză, poate dispune efectuarea unui control prealabil începerii prelucrării respective, cu anunţarea responsabilului de prelucrare.

(2) Pentru situaţiile prevăzute la alin. 1 Autoritatea Română pentru Informatică este obligată ca în maximum două luni de la notificare să aducă la cunoştinţa responsabilului de prelucrare rezultatul controlului efectuat.

(3) Responsabilii de prelucrare, care nu au fost anunţaţi în maximum douăzeci de zile de la data notificării că se va efectua un control prealabil, pot începe prelucrarea.

(4) Responsabilul pentru prelucrarea datelor care a primit răspuns negativ ca urmare a notificării către Autoritatea Română pentru Informatică poate contesta decizia acesteia în instanţă.

Art. 33.

Orice notificare adresată Autorităţii Române pentru Informatică trebuie să fie înscrisă, după caz, în registrul pentru sectorul public sau în cel pentru sectorul privat. Ambele registre, gestionate de Autoritatea Română pentru Informatică, sunt publice. Consultarea registrului pentru sectorul public poate să fie limitată pentru motivele prevăzute la art. 37.

Capitolul. 4. Drepturile persoanei cu privire la prelucrarea datelor

Art. 34.

(1) În timpul colectării directe a datelor cu caracter personal, responsabilul pentru prelucrarea datelor, este obligat să informeze persoana fizică în cauză cel puţin despre:

a) numele şi adresa responsabilului pentru prelucrarea datelor;
b) scopul prelucrării căreia îi sunt destinate datele şi, dacă este cazul, legea în virtutea căreia se face colectarea;
c) terţii cărora le sunt comunicate datele;
d) existenţa unui drept de acces şi de rectificare a datelor ce o privesc;
e) caracterul obligatoriu sau nu al răspunsului lor la întrebările care fac obiectul colectării;
f) consecinţele ce îi revin în cazul unui răspuns fals;

(2) Având în vedere unele cazuri particulare în care se face colectarea, Autoritatea Română pentru Informatică poate decide furnizarea de informaţii suplimentare persoanei în cauză.

Art. 35.

(1) Atunci când datele nu sunt colectate direct de la persoana fizică în cauză, responsabilul pentru prelucrarea datelor trebuie să-i furnizeze acesteia, înainte de prima utilizare a datelor, în cazul în care persoana nu a fost deja informată, cel puţin următoarele informaţii:

a) finalităţile prelucrării;
b) categoriile de date avute în vedere;
c) terţii cărora le sunt comunicate datele;
d) existenţa unui drept de acces şi de rectificare a datelor ce o privesc.

(2) Prevederile de la alin. 1 nu se aplică atunci când, pentru o prelucrare cu scopuri statistice, de cercetare ştiinţifică sau istorică, întreprinsă pentru uzul profesional al cercetătorului, informarea personală în cauză se dovedeşte imposibilă sau când prelucrarea sau comunicarea datelor sunt prevăzute de un act normativ.

Art. 36.

Orice persoană fizică are dreptul să obţină de la responsabilul pentru prelucrarea datelor:

a) la intervale rezonabile şi fără amânare, confirmarea existenţei sau a inexistenţei unei prelucrări de date cu caracter personal în ceea ce o priveşte, precum şi comunicarea acestor date sub o formă inteligibilă;
b) când este cazul, fie rectificarea acestor date, fie ştergerea sau distrugerea lor, fie blocarea prelucrării atunci când prelucrarea nu este conformă cu dispoziţiile prezentului titlu;

c) aplicarea dispozițiilor de la lit. b) și în cazul datelor care au fost comunicate către terți, urmată de confirmarea notificării operațiunilor efectuate de către aceștia.

Art. 37.

(1) Dreptul la informare prevăzut la articolele 34 și 35 precum și dreptul de acces prevăzut la articolul 36 pot fi refuzate, limitate sau amânate dacă o astfel de măsură este necesară pentru asigurarea:
a) siguranței statului;
b) apărării naționale;
c) urmăririlor penale;
d) ordinii publice;
e) unui interes public major;
f) exercitării funcțiilor de control sau de inspecție a autorităților publice;
g) protecției persoanei în cauză sau a unui drept echivalent al altei persoane.

(2) Verificările necesare în toate aceste cazuri se exercită de către Autoritatea Română pentru Informatică, din proprie inițiativă sau la solicitarea persoanei în cauză.

Art. 38.

Persoana fizică în cauză are în afară de cele prevăzute la art.36 și dreptul:
a) să se opună, pentru motive legitime, ca datele cu caracter personal care o privesc să facă obiectul unei prelucrări;
b) să nu se supună unei decizii administrative private sau provenind de la o autoritate publică care să implice o apreciere a comportamentului său având drept unic fundament o prelucrare automată a datelor cu caracter personal din care să rezulte profilul sau personalitatea sa;
c) să cunoască raționamentele utilizate în prelucrările automate de date ale căror rezultate îi sunt opozabile;
d) să conteste, dacă este cazul, categoriile de date colectate de către responsabilul pentru prelucrarea datelor;
e) să obțină în termen rezonabil și fără întârzieri confirmarea existenței sau inexistenței unei prelucrări de date cu caracter personal ce o privesc, cât și comunicarea acestor date sub o formă inteligibilă;
f) să obțină, dacă este cazul, fie rectificarea acestor date, fie ștergerea, distrugerea sau blocarea lor atâta timp cât prelucrarea nu este în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu;
g) să obțină, la cerere, datele ce o privesc și care sunt prelucrate pentru scopuri publicitare sau de prospecțiune comercială;
h) să obțină, în cazul lit f), și dacă datele au fost comunicate și terților, notificarea către aceștia din urmă în legătură cu operația efectuată;
i) să obțină din partea responsabilului pentru prelucrarea datelor, solidar cu titularul bazei de date, dacă persoana a suferit un prejudiciu ca urmare a unei prelucrări ilicite sau ca urmare a unei alte acțiuni incompatibile cu dispozițiile prezentului titlu, repararea prejudiciului suferit.

Art. 39.

(1) Persoana fizică în cauză care consideră că drepturile sale sunt încălcate, se poate plânge în ordine:
a) responsabilului pentru prelucrarea datelor;
b) Autorității Române pentru Informatică;
care au obligația să răspundă în termen de cel mult două săptămâni.

(2) Decizia Autorității Române pentru Informatică poate fi contestată la instanța judecătorească competentă.

Titlul V. Documentul electronic şi valoarea lui probantă

Art.40.

(1) Obligaţiile asumate de părţi ca şi mijloacele de probaţiune a acestor obligaţii şi a plăţilor, prevăzute de lege, se completează cu mijloacele specifice tehnologiilor informaţiei sub denumirea de documente (acte) electronice.

(2) Se recunoaşte ca act sau document electronic orice reprezentare sub formă electronică a unor fapte, bunuri sau situaţii juridice, susceptibile de a fi redate într-o formă inteligibilă.

Art.41.

Documentele electronice trebuie să se prezinte într-o formă care să permită citirea şi prelucrarea lor automată de către persoanele fizice şi juridice interesate.

Art.42.

(1) Documentele electronice pot fi constituite din date numerice, texte, grafice, imagini statice sau animate, înregistrări de sunete sau voce şi, în genere, orice altă alcătuire sau reproducere prin mijloace automate a unor fapte sau bunuri, ori expresii ale unor situaţii, respectându-se, în ceea ce priveşte forma electronică, cerinţele precizate în art. 41.

(2) Documentele electronice, materializate în conformitate cu prevederile alin.1, constituie dovada deplină a faptelor sau bunurilor reprezentate, dacă cel împotriva căruia sunt invocate nu le contestă conformitatea cu acele fapte sau bunuri; dacă le contestă, dovada se face prin confruntare cu documentul original.

Art.43.

Documentele electronice în forme de lucru, nedefinitive, se pot prezenta nesemnate, dar în forma lor completă şi definitivă vor fi prevăzute cu semnătura electronică, care constă dintr-un cod informatic ce permite identificarea emitentului şi constatarea autenticităţii conţinutului pe care îl prezintă actul sau documentul şi/sau constatarea integrităţii datelor stocate şi transmise şi/sau data calendaristică. În alcătuirea semnăturii electronice se pot aplica metodele criptografice.

Art.44.

Documentul electronic prevăzut cu semnătură electronică sau necontestat este echivalent cu înscrisul sub semnătură privată, atât în ceea ce priveşte efectele sale de fond cât şi cele procedurale.

Art.45.

(1) Obţinerea, stocarea, păstrarea, prelucrarea, regăsirea şi difuzarea actelor şi documentelor electronice trebuie să corespundă deplin regulilor de conservare care să asigure:

a) conformitatea cu informaţiile ce stau la originea înregistrărilor;

b) protecţia împotriva oricărei distrugeri, alterări sau înlocuiri neautorizate;

c) caracterul public sau privat, inclusiv confidenţialitatea sau secretul, în măsura în care cuprind asemenea categorii de date.

(2) Evidenţa, inventarierea, selecţionarea, păstrarea/conservarea şi folosirea documentelor electronice precum şi depunerea lor spre păstrare permanentă se vor face conform prevederilor legale în vigoare referitoare la fondul arhivistic naţional.

Art.46.

(1) Ministerul Justiţiei împreună cu Secretariatul de Stat pentru Societatea Informaţiei pot autoriza, la cerere, birourile notariale ce deţin echipamente informatice şi sunt conectate la reţelele de comunicaţie, să desfăşoare următoarele activităţi specifice tehnologiei informaţiei:

a) transpunerea pe suport informatic a documentului original însoţit de semnătura electronică a notarului public din biroul notarial autorizat;

b) transmiterea, receptarea şi retransmiterea documentelor electronice din categoria celor prevăzute la lit.a).

(2) Prin document original, în sensul alin. 1, se înțeleg actele și procedurile instrumentate de notarul public, consultațiile juridice în materie notarială precum și toate evidențele și statisticile ținute de birourile notariale potrivit legii.

Art.47.

Documentul electronic prevăzut la art.46 alin. 1 lit.a) are forța probantă a unei copii conforme cu originalul.

Art.48.

Birourile notariale autorizate prevăzute la art.46 vor asigura, pe lângă arhiva scrisă, și o arhivă electronică proprie. Informațiile din aceste arhive sunt accesibile celor interesați, în conformitate cu dispozițiile legale.

Art.49.

Cabinetele de avocați, experții judiciari și traducătorii autorizați de Ministerul Justiției pot efectua activități de transpunere, transmitere, receptare și retransmitere a documentelor electronice, în condițiile de autorizare prevăzute la art.46 alin. 1.

Art.50.

Persoanele juridice care participă ca operatori informatici la realizarea circuitului informațiilor, precum și birourile notariale autorizate, responsabilii pentru prelucrarea datelor și responsabilii de rețele informatice, operatorii informatici din sectorul public și privat precum și utilizatorii, trebuie să colaboreze, să se sesizeze reciproc și să se sprijine asigurând un climat de responsabilitate în funcționarea structurilor informatizate și a bazelor de date aferente acestora, în păstrarea și utilizarea nealterată a datelor, actelor și documentelor, în constituirea și folosirea ireproșabilă a rețelelor de calculatoare și mijloacelor birotice, în întărirea credibilității informatice și exercitarea controlului menit să asigure această credibilitate, precum și în asigurarea securității datelor, sub forma protecției lor fizice, tehnice și morale.

Art.51.

(1) În aplicarea dispozițiilor din acest titlu privind valoarea probantă a documentului electronic, Guvernul va reglementa sistemul de documente electronice produse sau utilizate în domeniul administrației publice, al justiției și parchetelor, prin hotărâre emisă la propunerea Secretariatului de Stat pentru Societatea Informației cu consultarea altor instituții interesate ale administrației publice și cel puțin cu avizul Ministerului Justiției, Ministerului de Interne și al Departamentului pentru Administrația Publică Locală.

(2) Prin hotărârea Guvernului inițiată potrivit alin. 1 se vor determina atât categoriile de acte și documente electronice avute în vedere, cât și forma și condițiile cerute acestora, care să conducă la o standardizare a formatului documentelor electronice, ținând seama și de reglementările internaționale.

Titlul VI. Sistemul instituțional

Capitolul. 1. Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației

Art.52.

(1) Comisia Națională de Informatică se reorganizează în Secretariat de Stat pentru Societatea Informației. Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației preia toate drepturile și obligațiile Comisiei Naționale de Informatică, în măsura în care, potrivit unor prevederi legale sau contractuale,

aceste drepturi şi obligaţii nu se sting. De asemenea, Secretariatul de Stat pentru Societatea Informaţiei se substituie în toate litigiile în curs ale Comisiei Naţionale de Informatică.

(2) Secretariatul de Stat pentru Societatea Informaţiei, organ de specialitate al Guvernului, este autoritatea de stat pentru dezvoltarea societăţii informaţiei la nivelul întregii ţări, având misiunea de a asigura elaborarea, monitorizarea şi evaluarea politicilor în domeniul informaticii precum şi coordonarea aplicării acestor politici în România.

Art.53.

(1) Secretariatul de Stat pentru Societatea Informaţiei este condus de un Secretar de Stat - şeful Secretariatului, numit de Primul Ministru; el reprezintă Secretariatul de Stat pentru Societatea Informaţiei în raporturile sale cu autorităţile, organele şi instituţiile din domeniul public şi privat, cu agenţii economici precum şi cu celelalte persoane juridice şi fizice din ţară şi străinătate.

(2) În exercitarea atribuţiilor sale, şeful Secretariatului de Stat pentru Societatea Informaţiei emite ordine şi instrucţiuni, norme metodologice, regulamente, recomandări tehnice, alte acte de aplicare a politicilor de realizare a societăţii informaţiei în România şi avizează orice reglementare privind societatea informaţiei inclusiv reglementări din domeniul comerţului internaţional ce ating tehnologiile informaţiei

Art.54.

(1) Secretariatul de Stat pentru Societatea Informaţiei are următoarele atribuţii principale:

a) asigură structura de elaborare şi actualizare a strategiei de realizare a societăţii informaţiei în România, prin colaborarea factorilor interesaţi, şi o supune aprobării Guvernului;

b) identifică tendinţele mondiale în domeniu în vederea actualizării periodice a strategiei prevăzută la lit. a);

c) monitorizează implementarea planului de acţiuni corespunzător strategiei şi prezintă Guvernului rapoarte trimestriale asupra stadiului de realizare şi dezvoltare a societăţii informaţiei;

d) reprezintă Guvernul României, în condiţiile legii, în raporturile sale cu instituţiile europene şi internaţionale similare din sfera societăţii informaţiei;

e) asigură finanţarea dezvoltării coerente a infrastructurii informaţionale naţionale a administraţiei publice;

f) supune aprobării Guvernului reglementări în vederea stimulării dezvoltării sectorului privat în domeniul tehnologici informaţici, ca mecanism al realizării societăţii informaţiei în România;

g) supune aprobării Guvernului reglementări în vederea stimulării realizării de produse şi servicii informatice pentru promovarea României printre producătorii şi exportatorii de software;

h) iniţiază şi avizează elaborarea de standarde naţionale în acord cu cerinţele naţionale, standardele europene şi internaţionale în domeniul tehnologiilor informaţiei;

i) avizează proiectele directoare de informatizare pentru administraţia publică, instituţii publice, societăţi naţionale şi altele asemenea, şi desemnează după caz reprezentantul său în cadrul comisiilor de licitaţii;

j) coordonează politicile privind realizarea reţelelor publice de comunicaţii de date cu respectarea normelor recomandate de comunitatea europeană;

k) atribuie şi gestionează spaţiul de adresare în cadrul reţelelor globale de informaţie care operează pe teritoriul României;

l) desfăşoară şi susţine activităţi de cooperare internaţională în domeniul tehnologiilor informaţici, prin participarea la acţiunile şi proiectele organizaţiilor regionale, europene şi mondiale;

m) îndeplineşte alte atribuţii stabilite prin lege.

(2) Organizarea şi funcţionarea Secretariatului de Stat pentru Societatea Informaţiei ca şi numărul maxim de posturi se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art.55.

(1) Pentru finanţarea obiectivelor strategiei de realizare a societăţii informaţiei se alocă anual de la bugetul de stat sume, prin bugetul Secretariatului de Stat pentru Societatea Informaţiei. Pentru anul bugetar 1998, suma ce se alocă de la bugetul de stat pentru Secretariatul de Stat pentru Societatea Informaţiei reprezintă cel puţin 0,45% din produsul intern brut pe economie.

(2) Pentru realizarea obiectivelor prevăzute la alin. 1, Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației atrage și gestioneaază în regim extrabugetar fonduri rezultate din cooperările internaționale, precum și fonduri autohtone private dobândite conform legii și răspunde de utilizarea acestora.
(3) Din sursele prevăzute la alin. 1 și alin. 2 vor fi acoperite și cheltuieli pentru accesul instituțiilor publice la rețele globale de informație.

Art.56.

(1) Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației poate desemna organisme tehnice specializate care să elaboreze și să pună în aplicare reglementările și normele tehnice corespunzătoare în domeniul tehnologiilor informației, să asigure pregătirea profesională și perfecționarea personalului din instituțiile publice în domeniul tehnologiilor informatici, să organizeze expertizarea și să efectueze certificarea de calitate a produselor și serviciilor informatice pentru domeniul public, să asigure inspecția și controlul acestora.
(2) Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației asigură direct sau prin delegare de competență, prin instituții publice aflate în coordonarea sa sau prin societăți comerciale, realizarea unor proiecte de interes național.
(3) Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației coordonează Institutul de Cercetări în Informatică (ICI).
(4) Activitățile de informatică prevăzute la alin.1-3 spre a fi realizate de către organismele tehnice specializate și societățile comerciale menționate se vor finanța în principal prin venituri extrabugetare.

Art.57.

Cu autorizarea Secretariatului de Stat pentru Societatea Informației, operatorii români din domeniul tehnologiilor informației pot primi mandatul de a reprezenta statul român și de a intra în componența unor rețele sau sisteme informatice globale ca participanți la fluxul internațional sau comunitar de informații, ori alte asemenea, conformându-se obligațiilor și condițiilor ce le sunt stabilite prin acest mandat.

Capitolul. 2. Autoritatea Română pentru Informatică

Art.58.

Pentru funcționarea activităților informatice și pentru apărarea drepturilor omului și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice în raport cu aceste activități, se constituie Autoritatea Română pentru Informatică, ca autoritate independentă și autonomă, cu personalitate juridică, element profesional al societății civile.

Art.59.

(1) Autoritatea Română pentru Informatică este compusă din 9 membri, numiți pentru un mandat de 5 ani de către Senatul României după cum urmează:
   a) o persoană la propunerea Avocatului Poporului;
   b) un profesor universitar având specialitatea în domeniul dreptului constituțional la propunerea Consiliului Național al Rectorilor;
   c) un profesor universitar având specialitatea în domeniul tehnologiilor informației la propunerea Consiliului Național al Rectorilor;
   d) trei persoane selectate pe baza propunerilor organizațiilor civile din sfera apărării drepturilor omului;
   e) trei persoane selectate pe baza propunerilor organizațiilor civile din sfera tehnologiilor informației;
(2) Autoritatea Română pentru Informatică alege dintre membrii săi un președinte.
(3) Calitatea de membru al Autorității Române pentru Informatică este incompatibilă cu:
   a) cea de membru al guvernului;
   b) exercitarea de funcții de conducere în societăți care realizează producție sau servicii în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor.

(4) Autoritatea Română pentru Informatică apreciază, prin vot, în fiecare caz atât incompatibilitățile cât şi modul de îndeplinire a misiunilor membrilor săi. Persoanele constatate incompatibile sunt considerate demisionate din oficiu.

(5) Membrii Autorității Române pentru Informatică nu-şi pot înceta activitatea decât prin demisie sau în cazul constatării imposibilității de desfăşurare a activității pe o perioadă mai lungă de două luni.

(6) Atât pentru membrii Autorității Române pentru Informatică pentru care s-a constatat că nu şi-au îndeplinit misiunea cât şi pentru cei demisionați, Autoritatea Română pentru Informatică solicită înlocuirea.

(7) Dacă în cursul mandatului său, preşedintele sau un membru al Autorității Române pentru Informatică încetează să-şi exercite atribuțiile, succesorul său va avea un mandat limitat la perioada rămasă din mandatul predecesorului.

(8) Un reprezentant al Secretariatului de Stat pentru Societatea Informației participă la deliberările Autorității Române pentru Informatică în calitate de observator.

Art.60.

(1) Autoritatea Română pentru Informatică emite decizii pentru domeniul său de competență, care sunt obligatorii.

(2) Autoritatea Română pentru Informatică elaborează şi aprobă propriul regulament de organizare şi funcționare.

Art.61.

(1) Autoritatea Română pentru Informatică are un aparat propriu pus sub autoritatea preşedintelui acesteia. Preşedintele Autorității Române pentru Informatică numeşte persoane fizice care fac parte din aparatul de control, evidență, aplanare şi decizie care o reprezintă şi poate cere Ministerului Public sprijinul pentru misiuni de investigare şi control întreprinse în condițiile legii.

(2) Membrii şi persoanele fizice care fac parte din aparatul Autorității Române pentru Informatică sunt obligați să păstreze secretul profesional în legătură cu informațiile confidențiale de care iau cunoştință în exercitarea atribuțiilor lor, pe durata şi după încetarea activității lor.

(3) Specialiştii în informatică solicitați de Autoritatea Română pentru Informatică să furnizeze informații sau să depună mărturie, sunt dezlegați de secretul profesional în condițiile legii.

Art.62.

Fondurile necesare funcționării Autorității Române pentru Informatică provin din subvențiile acordate de stat precum şi din cotizații, taxe, donații şi alte venituri statutare. Natura şi valoarea acestora vor fi reglementate prin hotărâre a Guvernului.

Art.63.

(1) Autoritatea Română pentru Informatică urmăreşte şi controlează legalitatea prelucrărilor de date cu caracter personal, în sectorul public sau privat, în conformitate cu prevederile prezentului Cod. În acest scop:

a) primeşte şi analizează notificările privind prelucrarea datelor cu caracter personal anunțând, după caz, responsabilul de prelucrare, asupra rezultatelor controlului prealabil;

b) elaborează conținutul şi structura documentelor de notificare şi a registrelor proprii pentru sectorul public şi privat;

c) elaborează norme simplificate sau derogări pentru notificările referitoare la anumite categorii de prelucrări de date cu caracter personal;

d) autorizează responsabilii de prelucrare şi de rețea, în care scop poate efectua investigații cu privire la profilul şi competența acestora;

e) efectuează acțiuni de control, din proprie inițiativă sau la primirea unor plângeri sau sesizări; în acest scop, Autoritatea Română pentru Informatică are drept de acces la toate prelucrările ce intră sub incidența prezentului Cod;

f) dispune de puteri de investigare, respectiv puterea de a accesa datele făcând obiectul prelucrării şi de a obține toate informațiile necesare pentru îndeplinirea misiunii de control;

g) poate dispune, în cazul constatării unor nereguli privind violarea dispozițiilor prezentului Cod, suspendarea provizorie sau încetarea prelucrării datelor, ştergerea parțială sau integrală a datelor prelucrate, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală sau de judecată sau intentarea unor acțiuni în justiție;

h) pune la dispoziția publicului lista cu prelucrările de date cu caracter personal care va conține:
- numele şi adresa responsabilului pentru prelucrarea datelor;
- scopurile prelucrării şi, când este cazul, denumirea acestora;
- categoriile de informații înregistrate şi prelucrate;
- categoriile de terți care au acces la informație;
- legea sau reglementarea care constituie baza legală a prelucrării;
- data notificării;

i) primeşte cereri, sesizări şi contestații de la persoane fizice sau asociații care le reprezintă şi comunică lunar acestora stadiul demersurilor întreprinse în acest scop;

j) alcătuieşte colective de lucru, de evidență şi statistică, colegii de aplanare şi decizie, pentru exercitarea atribuțiilor ce îi revin;

k) intervine din oficiu sau la sesizarea celor interesați, în soluționarea amiabilă a diverselor stări conflictuale ce se pot ivi în raporturile cu factorii ce activează în informatică şi rețele informatice, sau între aceştia;

l) gestionează şi răspunde de fondurile proprii şi bunurile pe care le are la dispoziție;

m) întocmeşte şi publică rapoarte anuale asupra activităților desfăşurate;

n) îndeplineşte orice alte atribuții sau servicii ce îi revin potrivit prezentului Cod şi al propriului regulament de organizare şi funcționare.

(2) În cazul sesizării organelor de urmărire penală sau de judecată sau a intentării unor acțiuni în justiție Autoritatea Română pentru Informatică poate solicita declanşarea procedurii de punere sub sechestru asigurător a sistemului informatic care efectuează prelucrarea datelor.

(3) Autoritatea Română pentru Informatică are drept de control privind respectarea dispozițiilor legale referitoare la deținerea şi prelucrarea informațiilor cu caracter personal chiar dacă acestea pot avea caracter confidențial sau secret.

(4) Autoritatea Română pentru Informatică poate coopera cu autoritățile similare de peste hotare, în vederea asistenței reciproce, precum şi cu persoanele rezidente în străinătate, în vederea realizării şi apărării drepturilor lor legitime în legătură cu prelucrarea datelor.

(5) Autoritatea Română pentru Informatică poate fi solicitată să-şi exercite prerogativele la sesizarea unor autorități informatice sau de control din străinătate.

Art.64.

(1) Autoritatea Română pentru Informatică urmăreşte şi controlează respectarea dispozițiilor prezentului Cod referitoare la protecția şi securitatea datelor. În acest scop:

a) primeşte si analizează plângerile şi sesizările persoanelor fizice şi juridice privind:
- asigurarea protecției şi securității datelor;
- neacordarea dreptului de acces la datele publice agregate precum şi la metodologia de definire a indicatorilor utilizați în culegerea şi prelucrarea informației publice conform art. 15;
- nerespectarea obligațiilor ce revin responsabililor pentru prelucrarea datelor şi responsabililor de rețele informatice potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (2), art. 19 alin. (2) si art. 20.

b) efectuează acțiuni de control, din proprie inițiativă sau la primirea unor plângeri sau sesizări conform prevederilor de la lit. a.

c) în cazul constatării unor nereguli privind încălcarea dispozițiilor prezentului Cod, poate dispune suspendarea provizorie sau încetarea prelucrării datelor, corectarea sau ştergerea datelor în cauză precum şi sesizarea organelor de urmărire penală sau de judecată.

d) intervine pentru soluționarea amiabilă a diverselor stări conflictuale care se pot ivi între persoanele fizice şi juridice implicate în activitățile de informatică.

(2) Ori de câte ori devine necesar, Autoritatea Română pentru Informatică poate stabili restricții speciale asupra transferului datelor dincolo de frontierele naționale, în măsura în care legile sau alte reglementări interne prevăd un regim special pentru anumite categorii de informații cu sau fără caracter personal, sau dacă transferul urmează a se face, direct sau prin intermediul unor terți, de pe

teritoriul unui stat care nu este parte la reglementările pe plan internațional sau comunitar ale apărării drepturilor omului, ale libertăților şi îndatoririlor cetăţeneşti sau ale ordinii de drept a statelor participante.

Art.65.

(1) Autoritatea Română pentru Informatică este consultată atunci când se elaborează acte normative referitoare la protecția drepturilor şi libertăților persoanei față de prelucrarea datelor cu caracter personal.

(2) Autoritatea Română pentru Informatică poate propune direct Guvernului sau prin Secretariatul de Stat pentru Societatea Informației inițierea unor proiecte de acte normative sau modificarea celor existente în domenii legate de prelucrarea datelor cu caracter personal.

Titlul VII. Răspunderi şi sancțiuni

Art.66.

Nerespectarea prevederilor prezentului Cod atrage răspunderea civilă, materială, disciplinară, contravențională sau penală, după caz, potrivit principiilor generale ale sistemului responsabilității juridice organizat de legislația românească.

Art.67.

Se consideră "infracțiuni informatice" faptele prevăzute în Codul penal şi în legi speciale, dacă au fost săvârşite cu ajutorul informaticii sau împotriva informaticii, pedepsindu-se cu pedepsele acolo prevăzute, a căror limită maximă se majorează cu 3 ani.

Art.68.

(1) Constituie infracțiuni informatice următoarele fapte care afectează credibilitatea informatică:

a) Fapta persoanei care, cu intenție pătrunde în mod neautorizat în sistemul informatic public sau privat pentru a capta, memora, prelucra sau difuza date şi/sau programe, sau pentru a modifica, strica, distruge echipamente, date şi/sau programe informatice, protejate legal, constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

b) Fapta persoanei care cu intenție deturnează datele informatice, perturbă programele ori falsifică mesajele sau transmite date eronate, în scopul perturbării fluxului informatic sau creării unei stări de neîncredere între participanții la circuitul informatic, constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Tentativa la faptele prevăzute la alin.1 lit.a) şi b) se pedepseşte.

Art.69.

Pătrunderea neautorizată şi cu intenție în circuitele şi rețelele informatice publice sau private, chiar neurmată de ascultarea, înregistrarea sau utilizarea pentru sine sau pentru alții a datelor culese sau pentru obținerea unui folos, constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art.70.

Fapta persoanei care, pătrunzând întâmplător în circuitele şi rețelele informatice publice sau private, nu sistează orice operațiune dintre cele prevăzute în art.68 alin.1 lit.a) sau în art.69 şi nu înştiințează de îndată Autoritatea Română pentru Informatică, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art.71.

Când fapta prevăzută în art.68 alin. 1 lit.a) şi b), în art.69 şi în art.70 a fost săvârşită de către un angajat în domeniul informaticii sau de oricare altă persoană în scopul de a obține un folos, la maximul pedepsei prevăzute pentru fapta comisă se adaugă un spor de până la 3 ani.

Art.72.

(1) În infracțiunile constând din utilizări fără drept ale produselor informatice, instanța de judecată poate pronunța, din oficiu sau la cererea parchetului, a reclamantului ori a părții civile, confiscarea echipamentului cu care s-a săvârşit infracțiunea precum şi a produselor sau copiilor obținute sau distribuite prin infracțiune.

(2) Instanța poate dispune, de asemenea, restituirea către cel îndreptățit a produselor informatice sau a copiilor acestora deținute sau utilizate fără drept.

Art.73.

(1) Instanța poate încuviința, la cererea celui îndreptățit, aplicarea sechestrului asigurător asupra echipamentului sau produsului informatic incriminat, până la soluționarea cauzei.

(2) Instanța poate hotărî, de asemenea, confiscarea echipamentelor în cauză.

(3) În vederea sechestrării sau confiscării, echipamentul se sigilează în starea în care se găseşte şi se decuplează de la orice rețea de alimentare sau interoperare informatică.

Art.74.

(1) Constituie contravenție săvârşirea următoarelor fapte:

a) nerespectarea recomandărilor sau a regimului de autorizări ale Autorității Române pentru Informatică emise în condițiile prezentului Cod;

b) nerecunoaşterea deciziilor definitive emise de Autoritatea Română pentru Informatică sau neexecutarea lor în termenul stabilit în decizie.

(2) Contravențiile se sancționează cu amendă de la 900.000 lei la 5.000.000 lei în cazul prevăzut la lit.a şi de la 3.000.000 lei la 30.000.000 lei în cazul prevăzut la lit.b).

(3) Sancțiunile pot fi aplicate şi persoanelor juridice.

(4) Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor se fac de personalul specializat al Secretariatului de Stat pentru Societatea Informației şi al Autorității Române pentru Informatică anume împuternicit pentru aceasta.

Art.75.

(1) Dispozițiile referitoare la contravențiile prevăzute la art.74 se completează cu prevederile Legii nr.32/1968 privind stabilirea şi sancționarea contravențiilor.

(2) Alte contravenții specifice domeniului informaticii pot fi stabilite şi sancționate prin hotărâre a Guvernului.

Art.76.

Limitele amenzilor contravenționale şi cuantumul precum şi despăgubirile datorate în procese referitoare la informatică se indexează, potrivit hotărârii Guvernului, în raport cu indicele inflației.

Titlul VIII. Dispoziții finale

Art.77.

Personalul Secretariatului de Stat pentru Societatea Informației precum şi personalul aparatului propriu al Autorității Române pentru Informatică, implicate în asigurarea prevederilor prezentului Cod, au dreptul la stimulente calculate în funcție de aportul fiecăruia, suportate dintr-un fond constituit separat prin reținerea unei cote de 15% din amenzile aplicate şi încasate potrivit prevederilor Codului de față.

Art.78.

Pe data intrării în vigoare a prezentului Cod se abrogă:

a) Decretul 105/8 februarie 1990 privind înființarea Comisiei Naționale de Informatică, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 24 din 9 februarie 1990;
b) Hotărârea Guvernului nr.215/1995 privind organizarea şi funcționarea Comisiei Naționale de Informatică, publicată în Monitorul Oficial al României nr.70 din 18 aprilie 1995;
c) orice dispoziție contrară prevederilor prezentului Cod.

Art.79.

Prezentul Cod intră în vigoare la 90 zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României.

ANEXA Sensurile unor termeni de specialitate

Act sau document electronic: definit în text - art. 40
/ întocmirea, stocarea, păstrarea, prelucrarea, regăsirea şi difuzarea actelor sau documentelor electronice: operaţiuni efectuate asupra documentelor electronice

Activităţi informatice: colectarea, stocarea, încărcarea în memorie, transmiterea, prelucrarea, utilizarea, difuzarea, afişarea, conversia - informaţiilor sau datelor cu ajutorul calculatorului electronic

Bază de date: colecţie de date organizată conform unei structuri conceptuale care descrie caracteristicile acestor date şi relaţiile dintre entităţile lor componente, destinată unuia sau mai multor domenii de aplicaţie */SR ISO/CEI 2382-1/01.08.05*
/ bancă de date: organizaţie ce are ca scop asigurarea de servicii bazate pe exploatarea uneia sau mai multor baze de date
/ funcţionarea licită a bazei sau băncii de date: se referă la modalitatea legală în virtutea căreia organizaţia proprietar sau deţinător a bazei de date prestează servicii informatice

Cod informatic (în legătură cu semnătura electronică): dată informatică, aparţinând unei persoane fizice, care reprezintă, din punct de vedere juridic, echivalentul semnăturii proprii
/ metode criptografice: metode de ascundere a conţinutului semantic al exprimărilor lingvistice

Confidenţialitatea datelor: atribut al datelor ce caracterizează accesul lor restrâns pentru un anumit grup de utilizatori

Consimţământul persoanei în cauză (ref. la protecţia persoanelor fizice faţă de prelucrarea datelor cu caracter personal): manifestare de voinţă liberă specifică şi informată prin care persoana în cauză acceptă ca datele cu caracter personal ce o privesc să facă obiectul unei prelucrări

Copie a unui produs: copia unui produs informatic, realizată pe o memorie permanentă (de tip dischetă, hard disc, casetă magnetică, bandă magnetică etc.)

Date cu caracter personal sau **date personale** ***(în lb. engleză: personal data)***: pot fi orice informaţii referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (numită subiect); o **persoană identificabilă** este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în particular prin referire la un număr de identificare sau în general făcând apel la unul sau mai mulţi factori specifici privind identitatea sa (de ex. de natură fizică, fiziologică, mentală, economică, culturală, socială) *Cf. art.2 alin.(a) din Directiva 95/46/EC a Parlamentului European şi Consiliului Europei din 24 oct.1995 asupra protecţiei persoanelor fizice faţă de prelucrarea datelor cu caracter personal şi a mişcării libere a unor asemenea date*

Date publice: date la care accesul public este nerestrictiv

Date publice agregate: date publice care rezultă în urma prelucrărilor statistico-matematice a unor date primare şi care exprimă, în general, indicatori economici şi sociali precum şi indici globali sau regionali din diverse domenii (ex. creşteri economice, indicatori de rentabilitate, indicatori de natalitate, mortalitate, criminalitate etc.)

Dată informatică (art.8): o reprezentare interpretabilă a informaţiei într-o formă convenţională adecvată pentru comunicare sau prelucrare cu mijloace automate */SR ISO/CEI 2382-1/01.01.02*
/ acurateţe, integritate şi secret sau confidenţialitate a datelor (art. 18): caracteristici semantice specifice datelor informatice, într-un anume context, definit şi recunoscut de lege ca atare
/ date nominative : date al căror ansamblu pot duce la identificarea unei persoane, fără a fi totuşi recunoscute, fiecare în parte, ca identificator

Echipamente: totalitatea obiectelor fizice care intră în componența sistemelor de calculatoare (***în lb .engleză: hardware, în lb. franceză: matériel***)

Flux al datelor: drumul parcurs de date în cadrul uneia sau mai multor prelucrări
/ trafic de date: circulație (în ambele sensuri) a datelor, între doi sau mai mulți utilizatori

Fond de date: totalitatea datelor aparținând unui context predefinit
/ structuri de date: modalități de organizare a datelor
/ acces la date: posibilități de a obține datele informatice

Identificator al persoanei fizice, cu aplicabilitate generală (art.28): cod destinat identificării unei persoane fizice, care poate fi folosit ca dată publică și se aplică în toate domeniile vieții economice, sociale, politice, religioase etc. *Restricțiile cu privire la utilizarea acestui gen de coduri sunt cerute în art.8, alin.7 al Directivei 95/46/EC a Parlamentului European și Consiliului Europei din 24 oct.1995 referitoare la protecția persoanelor fizice față de prelucrarea datelor cu caracter personal*

Informații de categorie specială: definit în text art. 10
/ informații și date cu caracter confidențial sau secret: informații și date care au atributul de "confidențial", în sensul explicat mai sus

Infrastructura informațională națională a administrației publice: cuprinde
- **nucleul informațional**, constituit din bazele de date de interes general (nomenclatoare, registre permanente, bănci de date publice) care asigură coerența informațională în administrația publică și relația cu publicul și, de asemenea,
- **infrastructura de comunicații de date a administrației publice**, bazată pe dezvoltarea și modernizarea infrastructurii de comunicații, în vederea asigurării capacităților de transport și de acces necesare comunicațiilor de date la nivel național, regional și local

Operator informatic: persoană juridică capabilă să ofere o gamă largă de servicii informatice, în condiții de calitate și siguranță la nivelul cerințelor europene și internaționale

Persoană abilitată (ref. la protecția persoanelor fizice față de prelucrarea datelor cu caracter personal): persoană fizică sau juridică, autoritate publică sau orice alt organism care prelucrează date cu caracter personal în numele responsabilului de prelucrare

Prelucrarea datelor cu caracter personal: orice operație sau ansamblu de operații executate asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automatizate, ca de ex. colectarea, înregistrarea, organizarea, memorarea, adaptarea, alterarea, regăsirea, consultarea, utilizarea, transmiterea, diseminarea, punerea la dispoziție, alinierea, combinarea, blocarea, ștergerea, distrugerea acestor date *Cf. art.2 alin (b)din Directiva 95/46/EC a Parlamentului European și Consiliului Europei din 24 oct.1995 asupra protecției persoanelor fizice față de prelucrarea datelor cu caracter personal și a mișcării libere a unor asemenea date*

Prelucrare de date - automatizată total sau parțial, neautomatizată (art.33): activitate de transformare desfășurată asupra datelor, cu mijloace automate, respectiv parțial automate, respectiv fără mijloace automate

Producție de date / producător de date: activitatea de producere, respectiv persoana care desfășoară această activitate

Produs informatic : ansamblu coerent de date și/sau programe ce rezultă în urma rulării unor programe sau pachete de programe. Acestea din urmă pot fi considerate ele însele drept **produse informatice** sau **produse software**, într-o altă accepțiune a acestui termen.

Responsabil pentru prelucrarea datelor: persoană fizică sau juridică, autoritate publică sau orice alt organism care, potrivit legii, are competența de a decide în legătură cu scopurile şi mijloacele de prelucrare a datelor

Serviciu informatic: serviciu oferit pe piață privind proiectarea, dezvoltarea, implementarea, exploatarea şi întreținerea sistemelor informatice.

Program: înşiruire de acțiuni în vederea realizării unui obiectiv
/ **program pe calculator**: secvență de declarații şi/sau instrucțiuni într-un limbaj de programare, necesare soluționării unei anume funcțiuni sau unei probleme
/ **instrucțiune**: comandă pentru calculator
/ **limbaj de programare**: ansamblu de reguli pentru a formaliza, într-o anume viziune a conceptorului limbajului, declarațiile şi instrucțiunile adresate unui calculator
/ **cod de program**: rezultatul formalizării unui program în conformitate cu regulile unui limbaj de programare

Resursă informațională: orice element al unui sistem informațional, necesar pentru executarea operațiilor solicitate */SR ISO/CEI 2382-1/01.01.23*

Rețea informatică (rețea de calculatoare): ansamblu de noduri de prelucrare a datelor interconectate în scopul comunicației de date */SR ISO/CEI 2382-1/01.01.45*
/ **rețea publică de comunicații de date:** rețea informatică ce lucrează în domeniul public
/ **responsabil de rețea informatică** (art. 19): persoana responsabilă, din punct de vedere juridic, a rețelei informatice în cauză
/ **rețea de comunicații şi telecomunicații** (art. 19): ansamblu de noduri şi ramuri de interconectare, din punctul de vedere exclusiv al transportului de date

Securitatea datelor: atribut al datelor ce caracterizează siguranța lor față de evenimente ce le-ar putea afecta integralitatea

Sistem informatic (sistem de prelucrare a datelor sau informațiilor): ansamblu de echipamente şi software care asigură prelucrarea datelor */SR ISO/CEI 2382-1/01.01.20*
/ **Sistem informatic dezvoltat** : sistem informatic ce dispune de una sau mai multe rețele locale

Sistem informațional: sistem de prelucrare a informației, împreună cu resursele organizaționale asociate, cum ar fi resurse umane, tehnice şi financiare care furnizează şi distribuie informația */SR ISO/CEI 2382-1/01.01.22*

Societatea informației: descrie o economie şi o societate în care colectarea, stocarea, prelucrarea, transmisia, diseminarea şi utilizarea cunoştințelor şi informațiilor, inclusiv dezvoltarea tehnicilor de comunicație interactivă, joacă un rol decisiv; factorii semnificativi în această dezvoltare sunt *tehnologia* - de ex. în forma creării şi extinderii rețelelor de transmitere a informației (trenuri de, respectiv magistrale pentru, informații) şi dezvoltarea interfețelor prietenoase om-maşină - *industria* - de ex. în sectoarele de producție şi servicii multi-media - *lumea lucrului* - de ex. în forma schimbului de informații profesionale în cadrul diverselor ocupații şi apariția unor noi forme de lucru (tele-lucru, lucru la domiciliu) precum şi *toate formele de cultură în societate* - de ex. în sferele educației, culturii, transportului, felului de viață în general. Din punct de vedere *politic*, societatea informației trebuie să rămână o societate democratică, din punct de vedere *economic* ea trebuie să determine o creştere considerabilă a potențialului economic iar din punct de vedere *cultural* ea trebuie să devină o societate bazată pe cunoştințe, cu o informație şi o cultură corespunzătoare./ *Bundesministerium fur Bildung, Wissenschaft, Forschung und Technologie, 1996 - ISPO/germany/initiative/iik0_e.html.* ***(în lb. engleză: Information Society, în lb. franceză: Société de l'Information).***
/ **Societatea globală a informației**: vezi societatea informației, sub aspect pur informațional.

Software: totalitatea sau o parte a programelor, procedurilor, regulilor şi a documentaţiei asociate, ale unui sistem de prelucrare a informaţiei */SR ISO/CEI 2382-1/01.01.08*
/ **industrie de software**: industrie aferentă producţiei de software

Sursă / receptor / transportator de date: se referă la persoana care produce, respectiv primeşte, respectiv transportă datele

Tehnologiile informaţiei: ansamblul tehnologiilor specifice informaticii, precum şi acelei părţi a comunicaţiei aferente transferului de informaţie în reţelele informatice

Terţi (ref. la protecţia persoanelor fizice faţă de prelucrarea datelor cu caracter personal): persoană fizică sau juridică, autoritate publică sau orice alt organism, altcineva decât persoana în cauză, responsabilul pentru prelucrarea datelor sau o persoană abilitată să prelucreze datele cu caracter personal

Titular al bazei de date / titular de reţea informatică: proprietar al bazei de date, respectiv al reţelei informatice
/ **responsabil pentru prelucrarea datelor informatice** (art. 18) / **responsabil de reţea** (art.19): persoana care răspunde, din punct de vedere legal, de prelucrarea, respectiv de reţeaua informatică

Traficul informatic: circulaţie (în ambele sensuri) a datelor şi programelor informatice, între doi sau mai mulţi utilizatori
/ **participant la traficul informatic**: persoana care participă la acest trafic
/ **traficul electronic al informaţiilor**: trafic informatic realizat cu mijloace electronice
/ **trafic transfrontiere**: trafic informatic în care persoanele participante sunt situate pe teritoriul a două sau mai multe state

Trecere în anonimat (ref. la protecţia persoanelor fizice faţă de prelucrarea datelor cu caracter personal): modificarea datelor cu caracter personal astfel încât aceste informaţii să nu mai poată fi asociate persoanei în cauză